

kedet; lønmodtagere, der måtte ønske at flytte, skal regelmæssigt informeres om livs- og arbejdsvilkår, der skal i øvrigt planlægges foranstaltninger i tilfælde, hvor en medlemsstat kommer ud for eller forudser forstyrrelser på sit arbejdsmarked, således at det kan medføre alvorlig fare for levestandarden og beskæftigelsen i et område eller en industri; der skal i så fald først og fremmest gennemføres en informationskampagne med henblik på at afholde lønmodtagere fra at begive sig ind i dette område eller denne industri; der skal i givet fald være mulighed for, at resultaterne af denne kampagne gøres mere virkningsfulde ved midlertidigt at suspendere ovennævnte fremgangsmåder, hvorom beslutning skal træffes på fællesskabsplan.

Der er snæver sammenhæng mellem arbejdskraftens frie bevægelighed, beskæftigelsen og den faglige uddannelse, navnlig for så vidt denne tilsigter, at lønmodtageren sættes i stand til at modtage konkrete tilbud om beskæftigelse afgivet i andre områder inden for Fællesskabet; det er som følge heraf nødvendigt, at problemerne herom ikke mere undersøges isoleret, men i indbyrdes sammenhæng, herunder samtidig under hensyn til arbejdsmarkedsproblemer på regionalt plan; det er derfor nødvendigt, at medlemsstaterne bestræber sig på at koordinere deres beskæftigelsespolitik på fællesskabsplan.

Rådet har ved beslutning af 15. oktober 1968 udtalt, at traktatens artikler 48 og 49 samt de bestemmelser, der er udfærdiget til gennemførelse heraf, finder anvendelse for de oversøiske franske territorier. —

Udstedt følgende forordning:

FØRSTE DEL

Beskæftigelse og lønmodtagerens familiemedlemmer

Afsnit I

Adgang til beskæftigelse

Artikel 1

1. Enhver statsborger i en medlemsstat har uanset bopæl ret til at få adgang til og at udføre lønnet beskæftigelse på en anden medlemsstats territorium i overensstemmelse med

den lovgivning, der gælder for denne stats lønmodtagere.

2. Han har på en anden medlemsstats territorium navnlig samme fortrinnsstilling som statsborgere i denne stat med hensyn til adgangen til ledige stillinger.

Artikel 2

Enhver statsborger i en medlemsstat og enhver arbejdsgiver, der udøver en virksomhed på en medlemsstats territorium kan i overensstemmelse med gældende lovgivning udveksle tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, indgå arbejdsaftaler og bringe dem til udførelse under forudsætning af, at det ikke medfører forskelsbehandling.

Artikel 3

1. Inden for rammerne af denne forordning finder den lovgivning eller praksis i en medlemsstat ikke anvendelse

- som for udenlandske lønmodtagere begrænser eller gør tilbud og ansøgninger om beskæftigelse, adgang til beskæftigelse og udførelse heraf afhængig af betingelser, der ikke gælder for indenlandske lønmodtagere,
- eller som, skønt gældende uden hensyn til nationalitet, udelukkende eller i overvejende grad har til formål eller bevirker, at statsborgere fra de øvrige medlemsstater tilsidesættes med hensyn til tilbudt beskæftigelse.

Denne bestemmelse gælder ikke for så vidt angår nødvendige sprogkundskaber, der kræves af hensyn til den tilbudte stillings særlige karakter.

2. Under de i stk. 1, 1. afsnit, nævnte bestemmelser eller praksis hører især sådanne, som i en medlemsstat

- a) obligatorisk foreskriver en særlig fremgangsmåde ved ansættelse af udenlandsk arbejdskraft;
- b) gennem pressen eller på anden måde begrænser offentliggørelse af tilbud om beskæftigelse eller gør sådanne afhængige af andre betingelser end de, der gælder for arbejdsgivere, der har deres virksomhed på denne stats område;
- c) gør adgang til beskæftigelse afgængig af betingelser om registrering på et arbejdsformidlingskontor eller hindrer ansættelse af en lønmodtager i en stilling lydende på navn, såfremt det drejer sig om personer,